

Pláču s klienty, ale musím jim pomoci

S integrací ukrajinských dětí pomáhá v Ostravě–Porubě Oleksandra Moshninová

Válka na Ukrajině vyhnala z domovů statisíce lidí. Někteří z nich našli azyl i v ostravské městské části Poruba. Převážně jde o ženy s dětmi. A právě na děti je zaměřen projekt, který jim má pomoci sžít se s novým prostředím. Porubská radnice na integraci ukrajinských dětí získala jeden milion korun z **Nadace České spořitelny**. Tyto prostředky umožnily mimo jiné zaplatit ukrajinskou psycholožku **Oleksandru Moshninovou**, která si rychle získala respekt učitelů, ředitelů, rodičů i žáků.

Jak dlouho jste u nás v České republice?

7. března to byl přesně rok. Odešla jsem se svými dětmi, protože jsme všichni tři zažívali stres z války. Bylo to těžké rozhodnutí opustit svou rodnou zemi, rodinu, kamarády, ambulanci... Ale jsem ráda, že jsem to udělala. V době odjezdu se u nás neváčilo, ale asi o měsíc později spadla na obchodní centrum bomba a já jsem přišla o několik kamarádů. Mám poměrně dost zahraničních klientů, se kterými pracuji online. Zvali mě například do Kanady, Irska, Norska či Izraele, ale nakonec jsem zvolila Českou republiku. Moje maminka se sem před léty přivdala, takže jsem s dětmi docestovala do ústeckého kraje. Nesmírně si vážím toho, jak nám lidé při našem příjezdu pomáhali.

Nakonec jste ale zakotvila v Ostravě–Porubě?

Nejprve jsem dostala pracovní nabídku v Teplicích. Odtud se mi ozvala **Martina Gebarová**

z psychologické poradny KLINIPS z Frýdku–Místku, pro kterou jsem začala pracovat na částečný úvazek. K tomu jsem uklízela v hotelovém domě. Pak se mé cesty protnul s **Kateřinou Švejdovou**, která jako koordinátorka vzdělávání pomáhá v Porubě s integrací ukrajinských dětí a jejich rodičů. S Porubou jsem začala spolupracovat v květnu loňského roku. Nakonec jsme se tam s dětmi a se svou kamarádkou a jejím synem přestěhovali. Získali jsme obecní byt a moje děti začaly chodit do jedné z porubských škol, kde se velice rychle zadaptovaly a už nemají s učením žádné větší problémy. To je pro mne jako matku velká úleva.

NADACE S
České spořitelny

Jak funguje spolupráce s porubskými školami?

Líbí se mi, jak Poruba k integraci přistupuje. Mám srovnání, protože moje děti během roku vystřídaly čtyři školy. Od ledna tohoto roku se plně věnuji své praxi. Jsem tam, kde mě je třeba. V tuto chvíli úzce spolupracuji s šesti základními školami v Porubě – jak s dětmi, tak učitelé, asistenty, řediteli škol a hlavně s rodiči. Pomáhám i s integrací v porubských mateřských školách. Začátkem března jsem ukončila screening školní zralosti předškolních ukrajinských dětí. Velice úzce spolupracuji s **Petrem Nilusem** z Ambulance klinické

Foto: Jiří Birke

psychologie, který je zároveň můj supervizor.

Mnozí z klientů, se kterými pracujete, zažilo na vlastní kůži válku. Řešíte to s nimi?

Každý den se potýkám s válečnými traumaty. Slyším různé příběhy, pláču s klienty, ale já jsem ta, která jim musí pomoci. Dobře vím, čím si procházejí. Poznala jsem to sama na sobě, takže hledáme cestu ven.

Pomáhá vám v tom školení STRONG, které jste absolvovala na začátku března?

Díky Kateřině Švejdové jsem se napojila na neziskovou organizaci SOFA, která školení organizuje. Jedná se o metodu, která nás vede, jak léčit traumata z války. A nejen to. Dá se to aplikovat na jakékoliv trauma. Za toto školení jsem opravdu vděčná. Mým cílem je nyní tento přístup aplikovat v práci se svými klienty a přenášet dál tuto metodu lektorskou činností. Chystám první školení pro ukrajinské školské pracovníky u nás v Porubě. Už nyní mám asi patnáct zájemců. Později bych ráda připravila školení pro ukrajinské rodiče a samozřejmě jsem otevřená pomáhat i v jiných obvodech Ostravy. Také vím, že magistrát v Ostravě ve spolupráci se SOFA chystá školení psychologů, speciálních pedagogů atd. touto metodou. Je to opravdu záslužná práce. ●

Gabriela Rezková